

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.054/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Tettrekész Magyar Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró jogi képviselő: dr. Borostyán Ágnes ügyvéd)
Az alperes:	helység1 Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 49.K.701.882/2024/14. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 51.000 (ötvenegyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. január 1. napjától 2023. december 31. napjáig terjedő időszakban a helységi Rendőr-főkapitányság kerületi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban – működési körzetén és a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül – rendszeresen látott el beosztásához nem tartozó járőrszolgálati és egyéb (objektumvédelmi, átkísérési, stb.) szolgálati feladatokat. A felperes megbízási díj megfizetése iránti szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszámú számú határozatával – részben elévülésre, nagyjából megalapozatlanságra hivatkozva – elutasította.

A kereset

[2] A felperes az elsőfokú eljárás során módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. február 1. napjától 2023. december 31. napjáig terjedő időszakra – 35 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 2.029.125 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. Az igényelt megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 150%-ában határozta meg. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdésére, valamint (3) és (5) bekezdéseire alapította.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 2.029.125 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. Ítéletét a Hszt. 2. § 2., 24., 25., 28. és 31. pontjára, 44. § (1) bekezdésére, 45. § (1) bekezdésére, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(6) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21., 24., 25. és 44. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22. és 23. pontjaira alapította. A KMB szabályzat és a Hszt. releváns szabályainak változásaira tekintettel elkülönítetten vizsgálta a felperesi igény alaposágát a 2022. augusztus 12. napját megelőző, valamint ezt követő és a 2023. február 1. napját követő időszakokban. A releváns bírói gyakorlatra (Mfv.II.10.179/2011/4., Kf.III.45.083/2021/4.) is történő hivatkozással rögzítette, hogy a KMB szabályzat részletesen tartalmazza a körzeti megbízott feladatait és azon feladatokat, melyekkel nem bízható meg, míg a járőrökre a külön Járőrszabályzat vonatkozik. A körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás elkülönülő beosztások, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható; a munkaköri leírás kiegészítésével a munkakör más beosztásba tartozó feladatokkal nem bővíthető. Amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el – körzeti megbízott esetében

továbbá, ha e beosztásába tartozó feladatait nem a számára kijelölt működési körzetben látja el –, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). Mivel a felperes a peresített időszak egésze alatt rendszeresen, tartósan – nem eseti jelleggel – havi szolgálatainak jelentős részében (átlagosan 50-60%-ában) ellátott a szolgálati beosztásába nem tartozó feladatokat többletfeladatként, ezért esetében a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti megbízási díj iránti igénye alapos volt.

[4] A 2022. augusztus 12. napjával kezdődő időszakra nézve rögzítette, hogy a felperes szolgálati, illetve szolgálatteljesítési helye a peresített időszakban – a vonatkozó jogszabályi rendelkezések [a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28. és 31. pontjai, valamint a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 1. melléklete] szerint – a kerületi Rendőrkapitányság (és illetékességi területe) volt, ezért beosztásához a szolgálati feladatainak csak a saját működési körzetében történő ellátása tartozott. Ekként a felperes kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül ellátott szolgálata is a munkakörén kívül esett, ezért a megbízási díj iránti igénye a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – figyelemmel a többletfeladat-ellátás jelentős (átlagosan 50%-os) mértékére – erre az időszakra is megalapozott volt.

[5] A 2023. február 1-től hatályos Hszt. módosítás időszakában a módosítás jogalkotói indokolását vette alapul. A jelentős többletmunka megítélésénél figyelembe vette a többletfeladat-ellátás rendszerességét, továbbá azt, hogy a felperes valamennyi szolgálatában jelentős arányban (50%-ban) látott el a beosztásától eltérő feladatokat, a működési körzetén és a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül is (parancsnoki kivizsgálás szerint 62%-ban), ekként a kimutatásban szereplő, szolgálati beosztástól eltérő feladatellátás az eseti jelleget meghaladta. A felperes a többletfeladat-ellátás teljes ideje alatt a beosztásába nem tartozó feladatot végzett, a saját beosztásába tartozó feladatokat ez idő alatt nem teljesítette, azt máskor kellett pótolnia. A teljes szolgálati napon más beosztásba tartozó feladatok ellátásának ténye önmagában alátámasztja a feladat többletmunka-igényét, mert a más beosztásba tartozó feladat ellátásával a felperest azért bízták meg, mivel az ahhoz szükséges többlettudással a munkáltató megítélése szerint rendelkezett. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az ezen időszakra előterjesztett felperesi igényt is alaposnak találta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[6] A kereset összecszerűségével kapcsolatban a Hszt. 71. § (5)-(6) bekezdései, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése, a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdése, továbbá a kialakult bírói gyakorlat (Kf.III.45.083/2021/4.) alapján az illetményalap 150%-ában meghatározott mértékű követelést nem találta eltúlzottnak, figyelemmel a beosztáshoz nem tartozó feladatok mennyiségére (kimutatás szerinti rendszeres és visszatérő jellegére) és a felperes többletterhére (felelősségére, irányítási feladatokra, adminisztratív- és fizikai többletterhelésre).

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, harmadlagosan a megbízási díj 1.043.568 forintra történő leszállítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 45. § (1) bekezdését, 71. § (1) bekezdés c) pontját,

továbbá (3), (5) és (6) bekezdését, a KMB szabályzatot és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítást (a továbbiakban: TIK utasítás) jelölte meg. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 268. §-át sértve okszerűtlenül értékelt bizonyítékon alapul.

[8] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolásában nem tett különbséget 2023. február-december hónapok és a megelőző időszakok között, holott előbbi tekintetében figyelemmel kellett volna lennie a jelentős többletteleherre mint a Hszt. 71. § (3) bekezdése szerinti törvényi többletfeltételre. Ennek ellenére az elsőfokú ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy 2023. február-december között miért volt jelentős a többletmunka a korábbi időszakokhoz képest. E körben az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést megvalósítva a tényállást csak részben derítette fel, a felperes személyes meghallgatásán túl további bizonyítási eljárást nem folytatott le, így nem kerülhetett olyan helyzetbe, hogy a megbízási díj összegszerűségével és a jelentős többletmunkával kapcsolatban megalapozott döntést hozzon.

[9] A Hszt. fenti rendelkezései és 2. § 28. pontja, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése, 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdése ismertetésével kiemelte továbbá, hogy a felperes szolgálatteljesítési helye az a hely, ahol a feladat tényleges végrehajtása történik, ez pedig – a jogszabályok és a felperes kinevezési okirata szerint – helységi területe mint egyfajta változó szolgálatteljesítési hely (a kerületi Rendőrkapitányság a felperes szolgálati helye, ahová felperes beosztásra került). A szolgálatteljesítési hely és a feladatellátásra vonatkozó TIK utasítás a Hszt.-vel összhangban értelmezendő, ezért vitatta, hogy korlátlanul kiterjesztette volna a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokat. A felperes a TIK utasítás 46/a. pontja alapján a TIK alárendeltsége alatt látott el szolgálatot, amikor közterületi szolgálatra (így járőrszolgálatra, csapaterős és rendezvénybiztosítási feladatokra) vezényelték. A felperes szolgálati feladataira a jogszabályban, munkáltató szabályzatokban és munkaköri leírásában meghatározott feladatokat is irányadónak kell tekinteni. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. és 24. pontjait és azt sem, hogy a felperes munkaideje nem változott, feladatait nem tényleges többletfeladatként látta el. Hangsúlyozta, hogy Budapest Rendőrfőkapitányának a TIK működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 7/2020. (III. 3.) Intézkedése (a továbbiakban: Intézkedés) írta elő, hogy a felperes szükség esetén a működési körzetén kívül lásson el feladatokat. Nem értékelte kellőképpen az elsőfokú bíróság, hogy a TIK utasítás 46/a. pontja nem tesz különbséget a közterületi körzeti megbízott és a közterületi járőregységek között.

[10] Az összegszerűség tekintetében a védiratban foglalt, a felek által nem vitatott kimutatás (felperes által ellátott járőri munka 37,26%-tól 59%-ig évente változó arányban) alapján a többletmunka mértéke nem indokolja a megbízási díj elsőfokú bíróság által megállapított mértékét, az legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében volna elfogadható. Az elsőfokú bíróság a 31/2015. BM rendelet 35. §-ában rögzített szempontok vizsgálatát elmulasztva okszerűtlenül, megalapozatlanul, jogszerűtlenül, a kiforrott bírói gyakorlattal szembehelyezkedve alkalmazta a 150%-os mértéket, a mérlegelést alátámasztó kúriai döntés hivatkozása nélkül.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a felek között ténykérdésben nem volt vita, a jogkérdésben való

döntéshez pedig elegendő volt az okirati bizonyítás és felperes nyilatkozata. Vitatta, hogy a 2023. február 1. napját követő időszakban releváns jelentős többletmunkát a megelőző időszakhoz viszonyítva kellene megítélni. E tekintetben a teljes peresített időszakot egységesen kell kezelni – egyes hónapok nem emelhetők ki –, egyúttal az egyes időszakokra vonatkozó jogszabályi különbségekre, feltételekre figyelemmel. Vitatta, hogy a munkaköri leírásban szereplő valamennyi feladat a szolgálati beosztásába tartozott volna, valamint, hogy körzeti megbízottként helységi területén (mint szolgálatteljesítési helyen) kellett volna ellátnia feladatait; ellenkező esetben a körzeti megbízotti beosztás lényege elvész, kiüresedik. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a KMB szabályzat 24. pontjától eltérő – akár a TIK irányítása alapján végzett – járőri feladatok ellátása a körzeti megbízott beosztásától eltérő, megbízási díjra alapot adó feladatellátást jelent. Az összecszerűséggel kapcsolatban kiemelte, hogy a kimutatások alapján a felperes a szolgálatai több mint felében, nem eseti jelleggel ellátta a beosztásába nem tartozó feladatokat, a bíróság pedig figyelembe vette a feladatok mennyiségét és súlyát.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés nem alapos.

[13] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 45. § (1) és 71. § (5)-(6) bekezdései megsértésére, azonban ezekkel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, TIK utasítás és Intézkedés egyes rendelkezéseire, azok helytelen értelmezésére történő hivatkozás ezért önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], így a másodfokú bíróság e szabályozók fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertetette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, az irányadó bírói gyakorlat figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság – azok megismétlése nélkül – egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[14] Az alperes hivatkozott ugyan a tényállás hiányos feltárására és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére is, ám fellebbezésében nem jelölte meg konkrétan, hogy a tényállás mely részét, mely megállapításait vitatja; ugyanígy azt sem, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a felperesi feladatellátás értékelhető-e a

megbízási díjat megalapozó – a 2023. február 1. napját követő időszak tekintetében jelentős többletmunkát megvalósító – többletfeladatként, ezért az alperes a tényállás helytállóságát alaptalanul vitatta, a másodfokú bíróság pedig az alperes által e vonatkozásban sérelmezett felperesi többletfeladat-ellátást az állított anyagi jogi jogszabálysértések körében értékelte. Ennélfogva az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 268. § (1) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el – ítéletét a perben jelentős tények megállapításához felhasználható, a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékokra: a felperes személyes előadására és a rendelkezésre álló okiratokra, nem vitatott kimutatásokra alapította –, ezért a határozatot a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel érdemben vizsgálta.

[15] Az alperes által megsértettként állított Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. A Hszt. 71. § (2) bekezdésének rendelkezései alapján az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztás ellátására szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A Hszt. 71. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult.

[16] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. [K-MJ-2017-1], Mfv.II.10.516/2017/4. [K-MJ-2018-306], Kf.VII.39.247/2020/4. [K-KJ-2020-487], Kf.VII.39.389/2021/4. [K-KJ-2021-685], Kf.VII.39.523/2021/4. [K-KJ-2021-744], Kf.III.45.090/2021/4. [K-KJ-2022-752]) a munkáltatónak az a joga, amellyel a felperest az eredeti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni, az nem fedhet le több, másik beosztást, és a munkáltató által korlátlanul nem bővíthető. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Ennélfogva az alperes csak a felperes kinevezése szerinti munkakörén belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat; a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség.

[17] A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4. [K-KJ-2021-818], Kf.VII.40.550/2021/4. [K-KJ-2022-105], Kf.VII.40.556/2021/4. [K-KJ-2021-847], Kf.VII.45.018/2021/4. [K-KJ-2022-112], Kf.III.45.083/2021/4. [K-KJ-2022-545]) úgy foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás egymástól különböző beosztások. Több határozatában rámutatott arra is, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat rendszeresen végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4. [K-KJ-2022-930], Kf.VII.45.184/2021/4. [K-KJ-2022-929]).

[18] Ami a munkaköri leírásban írt területet illeti, amely szerint a felperes szolgálatteljesítésének a helye helységi egész területe, a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság határozatában részletesen kifejtett állásponttal. A Hszt. vonatkozó rendelkezéseiből (2. § 4., 24., 25., 28., 31. pont) és az IRM rendelet 1. számú mellékletének 5. pontjában foglaltakból megállapítható, hogy a felperes szolgálati helye a perbeli időszakban helységi kerülete volt. A munkáltató által készített kinevezési okirat, valamint a munkáltató belső szabályzatai, utasításai, intézkedései ezt a szabályt nem írhatják át, ezzel nem lehetnek ellentétesek.

[19] Ugyanez vonatkozik a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire, amelyre szintén alaptalanul hivatkozott az alperes. Ugyanis az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdés d) pontja] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így – a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint is – normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait.

[20] A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletével konform módon rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett, milyen illetékességi területen láthat el járőri, járőrszolgálati feladatokat. E szabályozás nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör feladatainak – akár átmeneti, akár tartós – ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a fenti BM rendelet 1. § a) pontjába és a 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását, a két beosztás munkaköri feladatai között minimális megkülönböztetést a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és a 25. pontja szerinti feladatok jelentik.

[21] A Jat. 23. §-ában foglalt közjogi szervezetszabályozó eszköz azonban a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak, a TIK utasításnak vagy az Intézkedésnek olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint

az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályainak sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[22] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[23] A Kúria gyakorlata (Kfv.VII.37.642/2020/5. [K-KJ-2020-465], Kf.VII.39.525/2021/3. [K-KJ-2021-680], Kf.45.033/2022/6. [K-KJ-2022-1181]) következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör többletfeladatkénti minősítése a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető. A felperes ellátott olyan mennyiségű, a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatot, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozza. A felek által nem vitatott kimutatások és a felperes nyilatkozata részletes adatokat tartalmaz a perbeli időszakban a felperes által elvégzett tevékenységekről, és kellőképpen részletes az ellátott tevékenységi csoportok tekintetében ahhoz, hogy abból következtetni lehessen a felperes által ellátott feladatok mibenlétére és mennyiségére.

[24] A feladatok különbözősége és egymáshoz viszonyított aránya önmagában igazolja a tevékenység többletét és annak jelentős voltát. A perrel érintett éveket tekintve az is egyértelműen megállapítható, hogy nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végzett többlettevékenységet a felperes. A többletfeladatok gyakoriságából a többletfeladatok mértékére következtetni lehet. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének az alperes által felhívott 2023. február 1. napjától hatályos módosítása a kereset jogalapját a 2023. február-decemberi időszakra nézve sem dönti meg, vagyis az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött a kereseti kérelem alaposságáról a Hszt. módosításával érintett időszakra nézve is. Emellett téves az alperes érvelése a módosítás értelmezését illetően, mert nem a 2023. február 1. napja előtt végzett tevékenység mennyiségét kell viszonyítani a módosítás utáni tevékenység mennyiségéhez, hanem az eredeti munkakörbe, vagyis a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatok mennyiségét a plusz megbízással ellátott feladatok mennyiségéhez. Ez pedig kétségtelenül jelentős a felperes esetében mind a módosítás előtti, mind az azutáni időszakot tekintve.

[25] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta, jogszabálysértési hivatkozásként ebben a körben a 31/2015. BM rendelet 35. §-t megjelölve. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5. [K-KJ-2021-1281]). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 150%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a

mérlegelés törvényben biztosított kereteit [Hszt. 71. § (5) bekezdés] nem lépte túl, mérlegelése során a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésében foglalt szempontokat – a többletfeladatok mennyiségét, a megbízással járó többletterheket és a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglaltakat – külön is nevesítve okszerűen figyelembe vette; e körben külön, a kereseti kérelem jogalapjának alaposságát érintő bizonyításon túlmutató bizonyítás lefolytatása nem volt szükséges. Figyelemmel volt az irányadó bírói gyakorlatra is, az alperes hivatkozásával ellentétben ítéletének indokolása e helyütt utalt a Kúria Kf.III.45.083/2021/4. számú ítéletére (K-KJ-2022-545). Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegyszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegyszerűségi eredményre vezettek volna; e körben a többletmunka évenkénti százalékos mértékének feltüntetése – egyéb körülmények és kimunkált indokolás előadása hiányában – a mérlegelés okszerűtlenségének alátámasztására nem alkalmas (vö. Kf.VII.39.550/2021/4. [K-KJ-2021-686]).

[26] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, a 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

[28] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illeték (162.330 forint) a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[29] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. november 5.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró